

[Dohrmann]

Uanset hvilket parti vi tilhører, og uanset om man er valgt til kommunalbestyrelse, amtsråd eller folketing, burde alle være indstillet på at få begrænset det bureaukrati, som i dag eksisterer, og som vel at mærke bliver mere og mere udtalt, jo større nedskæringer man bliver tvunget til. Derfor har det glædet os temmelig meget i fremskridtspartiet, at man i det udvalg, som har afgivet betænkning nr. 901 fra juni 1980, hvor såvel kommuner som amter og vejdirektorat har været repræsenteret, er blevet enige om én ting, nemlig at der skal ske nogle forenklinger.

Der foreligger her et forslag fra en række partier, hvor man foreslår, at man skal lægge en hel del mere af vejbestyrelsen ud til amterne. Nu står der i vores partiprogram, at vi mener, amterne faktisk aldrig burde have været oprettet, og hvis vi havde et politisk flertal i dag, så nedlagde vi de amter, så hurtigt det overhovedet var muligt. Selvfølgelig kan man sige, at med de 20 mandater, fremskridtspartiet har i dag, er det en håbløs opgave at få nedlagt amterne, og hvis det virkelig var sådan, at det foreliggende forslag betød, at man kunne spare nogle penge ved at lægge det ud til amterne, så burde vi måske støtte dette forslag. Hvis det havde gjort det, og hvis det havde syntes helt håbløst at få nedlagt de amter engang med tiden, så ville vi da ganske givet også have overvejet at støtte dette forslag her. Jeg vil imidlertid afvise forslaget, for jeg tror, det rent faktisk vil betyde en forøgelse af de offentlige udgifter. Jeg tror ikke på, at man ved at lægge nogle flere kilometer veje over i amternes regie vil spare nogle penge.

I bemærkningerne står der, at forslaget vil være nærdemokratisk. Jeg tror nu nok, det ville være mere nærdemokratisk, hvis man skød amterne ud og lod vejdirektoratet og kommunerne ordne hele vejområdet. Det ville være ensbetydende med, at kommunerne fik en langt større indflydelse på området. Det ville faktisk være langt, langt mere demokratisk eller nærdemokratisk end det, forslagsstillerne her gør sig til talsmænd for.

Jeg synes, ministerens bemærkninger til forslaget var en slem gang snakken udenom. Ministeren afviste forslaget, det fik jeg ud af det, men hvad foreslår ministeren derudover? Intet. Vi skal fortsætte, siger ministeren. Det er helt oplagt, at med de nedskæringer, der

er sket på hele vejområdet, kan det ikke fortsætte som hidtil. Jeg synes, ministerens indlæg bar tydeligt præg af, at der inden for socialdemokratiet er temmelig stor intern diskussion om dette spørgsmål. Vi har jo set nogle udtalelser fra socialdemokratiske amtsrådsmedlemmer, som faktisk roser hr. Svend Erik Hovmands forslag her og siger: det er virkelig et godt forslag, det burde socialdemokratiet støtte. Derfor var ministerens indlæg her mere en gang snakken udenom, for ministeren ved jo bedre end vi andre – eller i hvert fald lige så godt – at det ikke kan fortsætte som hidtil. Jeg ved ikke, om ministeren er blevet præget lidt for meget af det radikale venstre, men en god radikal kunne have holdt sådan en tale, som ministeren her stod og holdt.

Det er da klart, at vi under udvalgsarbejdet vil forsøge at få nogle oplysninger frem i hele denne sag, men foreløbig må vi altså afvise forslaget. Vi kan dog give vores fulde tilslutning til, at der sker nogle forenklinger og nogle besparelser på området.

Margrete Auken (SF):

Nogle gange kan man godt komme i tvivl om, hvad det er for en historie, man er med i. Her er det lige ved at ligne en historie, som handler om en magtkamp – undskyld – mellem socialdemokratiet og venstre. Trafikudvalgets formand foreslår, at det hele kommer til at ligge hos staten, vejdirektoratet, for dér sidder socialdemokratiet forholdsvis godt på systemet. Venstre foreslår, at det kommer til at ligge ude i amterne, for dér har de faktisk temmelig god fod på det. Så kan man jo overveje, om man vil være med i den leg.

Man kan også anskue det som et spil om beskæftigelsen. Den går jo ned alle steder. Hvem skal have den sidste del af beskæftigelsen inden for vejene? Skal det være vejdirektoratet, eller skal det være amterne? Det synes jeg er et seriøst problem, men igen lidt svært at orientere sig i.

På den anden side kan det jo stille én frit, hvis man først har opdaget, at det er sådan en leg, man er med i. Så kan man spørge sig selv: hvordan får man bedst opfyldt de alment politiske og trafikpolitiske mål, hvilken model egner sig bedst?

Når vi taler om det alment politiske, er ordet decentralisering jo et ord, som vi lige-